

komisije za obdelovanje in žetev potem uporabiti na drugih posestvih. Za plačilo dobijo dopustniki, ki delajo na drugih posestvih, v kraju običajno odškodnino, če ni bilo drugače dogovorjeno. Ako je sploh pošlo delo, je te može takoj vrniti k armadi. Dopustnikom zabijajo njih povelstva, da se morajo pri delu na svojih posestvih, oziroma svojih staršev, tasta in tašče ali bratov ter na drugih posestvih natančno ravnati po ukazih političnih oblasti, županstev ter komisij za obdelovanje in žetev. Dopustnik se mora takoj, ko pride v svoj kraj in kadar odide iz tega kraja, malo prej zglasiti pri županu. Drugje se ni zglašati.

Naše žrtve za domovino.

Zalostno vest je dobila Kalohova družina na Kosaki pri Mariboru, da je sin Franc dne 28. marca umrl na Primorskem v neki vojaški bolnišnici. Pokopan je na vojaškem pokopališču v Ajdovščini pri Gorici. Star je bil komaj 20 let.

Umrli je dne 18. aprila Leopold Šusterič iz Dola pri Rajhenburgu v najlepši fantovski dobi, star 27 let. Bil je v vojni službi dvakrat močno ranjen v prsa in pljuča. Bil je priden in pošten fant. Vse ga je rado imelo.

Od Sv. Benedikta v Slov. gor. nam pišejo: Padel je mladenič Kaučič Janez iz Trstenika Bog tolaži zapuščeno mater!

V cvetu mladosti je padel dne 7. oktobra 1916 na laškem bojišču Franc Senekovič iz občine Lastomere pri Radgoni. Prsa, katera so bila okrašena s hrabrostno svetinjo II. razreda, je prodrla sovražna krogla. Padli junak je bil vseskozi vzgleden mladenič, dober, zvest sin in brat. Zalostno mater, sestro in brata pa naj tolaži prepričanje, da se ljubljani brat in sin nahaja v domovini, kjer ni težav in boja, kjer sije večno pomladansko sonce!

Računski podčastnik Josip Dlugas iz Slivnice nam piše iz južnega bojišča, da je dne 19. marca na Krasu sovražna mina smrtno zadela njegovega tovariša enoletnega prostovoljca Pavla Pleteršeka. Pokopan je na pokopališču v Proseku pri Trstu. Boril se je na slovenski zemlji in v slovenski zemlji je njegovo junaško telo tudi našlo večni počitek.

Svoje mlado življenje je dne 12. t. m. daroval za cesarja in domovino vrl in priden mladenič Jan. Čreslovnik, 25letni sin Janeza Čreslovnika, najemnika v Stajemtrgu pri Slovenjgradcu. V ruskem vjetništvu si je nakopal neozdravljivo bolezen. Bil je osem mesecev v ruskem vjetništvu, in je bil kot invalid zamenjan. Blizu svojega domačega kraja (v Mariboru) je, previden s sv. zakramenti, mirno v Gospodu zaspal. Pri njegovi smrti je bila navzoča njegova mati, brat in sestra. Dva brata sta še zdaj doma kot invalida.

Vsem padlim slovenskim junakom naj sveti večna luč!

Državni zbor.

Iz nemških krogov prihaja vest, da bo sklican državni zbor za dan 30. maja. Nemci bodo predlagali za zborničnega predsednika dr. Dinghoferja, ker dosedanjí predsednik dr. Sylvester te časti noče več sprejeti.

Nemški nacionalverband se je v svoji seji dne 24. aprila izrekel za to, da ostaneta dr. Urban in dr. Bärnreither še nadalje ministra v Klam-Martiničevem kabinetu. Nemškočeški poslanci so v tej seji izražali svoje začudenje, da Klam-Martinič ni odstopil, ker je tako temeljito spremenil smer svoje politike. Tudi to se mnogim ni dopadalo, da še sta justični minister Senk in finančni minister Spicmiller ostala v kabinetu. Kakor se iz tega razvidi, noče nacionalverband v sedanjem trenutku tirati politike do skrajnih posledic, toda zadovoljnost v njegovih vrstah ni velika.

Danes, dne 26. t. m., in jutri, dne 27. t. m., imajo češki, slovenski in hrvaški poslanci skupna posvetovanja na Dunaju.

Mirovno gibanje.

Mirovno gibanje je prišlo v nov tir. Vse ruske stranke, ki pridejo sedaj v poštev, so izjavile, da Rusija ne sme skleniti posebej miru, ampak sklene se naj splošen, svetoven mir. Pravi se, da je s tem novim ruskim stališčem v zvezi tudi sestanek angleških, francoskih in italijanskih ministrov v Morieniu. Na tem sestanku so se, kakor poročajo italijanski listi, posvetovali ministri tudi o stališču, ki bi ga zavzemali, ako res pride do mirovnih pogajanj. Možnost, da pride do mirovnih pogajanj, torej v resnici obstoji.

Da je Avstrija v lepi, proti nikomur žaljivi obliki, v zadnjem času ponovno izrazila svojo pripravljenost za mir, je po celem svetu naredilo najbolj vtis in vse hvali našega mladega cesarja, ki se s svojim zunanjim ministrom grofom Černinom pošteno trudi, da bi vrnil kmalu svojim narodom težko zaželeni mir.

Južnoameriške države.

Izmed južnoameriških držav je samo Brazilja pretrgala diplomatske zveze z Nemčijo. Toda je naknadno izjavila, da se vojske ne bo udeležila. Vse druge države so dosedaj še ostale nepristranske. O Argentini se celo te dni poroča, da je pozvala severnoameriškega predsednika Wilsona, naj dela na to, da bodo južnoameriške ljudovlade nastopile za mir in da se spravi vojskujoče se države.

Socialisti za mir.

Kmalu se bodo v Kodanju zbrali odposlanci vseh socialističnih strank v vojskujočih se državah, da se posvetujejo, na kateri podlagi naj dela vsaka stranka doma za mir. V teh časih pozdravljamo vsako gibanje z veseljem, ki nas dovede četudi samo 1 korak bližje do mira.

Papežev trud.

Italijanski listi poročajo, da bo papežev državno tajništvo izdalo posebno knjigo, v kateri bo objavljeno listin dokazano, koliko so se sv. Oče že dosedaj trudili, da bi se naredil konec svetovni moriji.

Dogodki na Ruskem.

V preteklem tednu so krožila po listih poročila, da je večina ruskega vojaško-delavskega odbora za poseben mir z Avstrijo in Nemčijo. Dne 20. aprila pa je odbor imel skupno z zastopniki 16., 4., 5., 7., 8. in 12. armade v Petrogradu zborovanje, na katerem se je skoro enoglasno sklenilo, da vojaško-delavski odbor ne stremi za posebnim mirom, temveč želi splošni mednarodni mir, sklenjen med vsemi bojujočimi se državami. Na vojaškem shodu v Minsku dne 20. t. m. pa je socialistični dumski poslanec Tzereteli izjavil, da bi bil poseben mir nesreča za Rusijo, ki se ne bi dala nikdar popraviti. Poslanec Gejzde je izjavil, da v Rusiji ne obstojate 2 vladi, kakor se od več strani trdi, ampak da vojaško-delavski odbor samo strogo nadzira delovanje začasne ruske vlade. — Dne 18. aprila so dospeli v Petrograd zastopniki francoske in angleške socialistične stranke. Začasna vlada jih je zelo srvesno sprejela. Očitno sta angleška in francoska vlada poslali socialiste v Petrograd, da agitirajo med ruskimi socialističnimi voditelji proti gibanju, ki je priznalo Avstriji in Nemčiji. — Ruski vojni minister Gučkov potuje na fronti od mesta do mesta in navdušuje častnike in moštvo za bodoče boje. Znamenje, da ruska armada res ni več navdušena nadaljevati vojsko. — O usodi bivšega carja in njegove obitelji se ne ve nič gotovega. Nekatera poročila pravijo, da je še v Carskem selu, druga pa zatrjujejo, da je zopet v petrogradski trdnjavi. — Oblika bodoče ruske vlade še vedno ni določena. Ali bo Rusija carstvo ali ljudovlada, bo določila ustavodajna skupščina. Sedaj se prepirajo, kje bi se naj ta skupščina vršila. Ena struja je za Petrograd, druga pa za Moskvo.

Na Španskem.

Na Španskem so dobili novo ministristvo, zopet liberalno, njegov predsednik je Garcia Pietro. Izjavil se je, da je za zblizanje Španije s Francosko, a da bo Španija kljub temu pod njegovo vlado ostala nepristranska. Na Nemčijo je poslal poslanico, v kateri zahteva, naj se Nemčija v podmorski vojski ožira na španske ladje in njih moštvo. Nemčija bo tej zahtevi ugodila, v kolikor ji je le mogoče. S Španijo smo si torej še dobri, toda nevarnost nikakor ni izključena.

Nasilje proti grškemu kralju.

Svicaški listi zatrjujejo, da je četverosporazum sklenil, da grškega kralja radi njegovega prijaznega zadržanja napram Avstriji in Nemčiji s silo odstavi. General Sarrail baje ima v rokah tajno naročilo francoske vlade, da mora grškega kralja vjeti in proglasiti Grško kot ljudovlado. Kralja mora general Sarrail spraviti na Francosko, kjer ga bodo spravili na varno. List „Neue Korrespondenz“ že ve dne 24. aprila celo poročati, da so grškega kralja Konstantina že prijeli. — Do sedaj se te vesti niso uradno potrjele.

Francosko bojišče.

Na francoskem bojišču traja velika ofenziva angleško-francoskih čet že šest tednov. V tej dolgotrajni ofenzivi, ki se glede ljutosti in ogromnih žrtv na obeh straneh sme imenovati ena sama velika nepretrgana bitka, so angleško-francoske čete sicer že pridobile 18.000 štirinajških kilometrov s krvjo napojenega in v puščavo spremenjenega ozemlja, a ni se jim posrečilo predreti nemške bojne črte. Po ponedeljnem odmoru je prišlo dne 22. aprila do nove

bitke pri Arrasu, ki še pa ni končana. Nemški in nizozemski listi pišejo, da so angleške in francoske izgube ogromne, angleški listi pa pišejo, da so baje vjeli Angleži v tej ofenzivi 15.000. Francozi pa celo 19.000 Nemcev.

Nova bitka pri Arrasu.

Iz Berolina se dne 24. aprila poroča: Na bojišču pri Arrasu so vspametli novi hudi boji. Ze več dni obstreljujejo težke in zelo težke angleške baterije nemške postojanke. Dne 23. aprila zjutraj se je spremenilo artilerijsko obstreljevanje v bobneči ogenj. Ogromne množine granat so padle na nemške postojanke. Kmalu nato je začela angleška infanterija prodirati v širokosti 30 km. Infanterijo so podpirali oklopni avtomobili in ogromno število topov. Angleški naval je pa bil odbit in sovražnik je imel velikanske izgube. Borba pri Arrasu se nadaljuje z vso srditostjo.

Angleži izgubili pri Arrasu 150.000 mož.

Nizozemski listi poročajo, da znašajo dosedajne angleške izgube v bitkah pri Arrasu 150.000 mož. Nič manj kakor 268 angleških častnikov, med temi 6 generalov, je obležalo na bojišču.

Angleži izstrelili 4 milijona granat.

Nemški in nizozemski listi pišejo, da so oddali Angleži v letošnji pomladanski ofenzivi na francoskem bojišču več kakor 4 milijona granat na nemške postojanke.

Na drugih bojiščih.

Na italijanskem bojišču razun živalnega gibanja zračnega brodivja nobenih posebnih dogodkov. Laški letalci so v zadnjem tednu obiskali Beljak, Celovec in Trst, ne da bi napravili kaj škode; naši letalci pa so posetili v tem času trikrat italijanska mesta in metali na nje bombe. V gornji Adriji se je dne 18. aprila moral naš letalec v boju z dvema laškima zrakoplovoma spustiti na morje. Laha sta drvela za našim, a sta imela smolo. Ko sta priletela na morje, sta prišla v last naših torpednih čolnov. V noči od 21. na 22. aprila so naše ladje potopile v južni Adriji velik italijanski parnik. — V nedeljo, dne 22. aprila, se je naša cesarska dvojica mudila v južnih Tirolah.

Na ruski in rumunski fronti je bilo zadnje dni preteklega tedna živahno artilerijsko delovanje, ki pa je zopet ponehalo. Infanterijski spopadi so zelo redki. Ruski vojni minister Gučkov je dne 23. aprila sprejel odposlansvo armade, ki stoji v Rumuniji, in jo je navduševal za bodoče boje, ki se bodo baje kmalu začeli.

Na macedonskem bojišču živahno gibanje od Crvene stene do Egejskega morja. Francoska težka artilerija obstreljuje pri Serezu bolgarske postojanke.

Na vseh turških bojiščih živahno gibanje. — V Mezopotamiji so ob desnem bregu reke Tigris vspametli novi boji, ki še pa niso končani. Na levem bregu reke Tigris so se pa morale turške čete angleški premoči nekoliko umakniti. — Na egiptovskem bojišču je prišlo dne 20. aprila že v drugič do bitke pri Gazi, v kateri so bili Angleži vnovič poraženi. — Na kavkaškem bojišču se pa Rusi močno pripravljajo na ofenzivo proti Mezopotamiji.

Tedenske novice.

God cesarice Zite. Cesar je odredil, da se mora obhajati god cesarice Zite dne 27. aprila, rojstni dan pa dne 9. maja. Oba dneva se morata praznovati z božjimi službami, katerih se morajo udeležiti šolski otroci in oblasti. Sole imajo oba dneva prosto.

Cesar član Kmetijske družbe. Cesar Karel je prevzel pokroviteljstvo nad nižjeavstrijsko Kmetijsko družbo, ter se je dal vpisati tudi kot pravega družbinega člana.

Kazen posta pri vojaki omiljena. Vojno ministristvo je na cesarjevo zahtevo odredilo, da se sme kazen zapora pri vojaki, dokler traja vojna, poostri s postom le takrat, če znaša zaporna kazen najmanj 10 dni. Ako pa je kaznovani vojak telesno slab ali nezadostno rejen, naj poveljnik sploh ne poostri kazni s postom. Vse, kar se v zadnjem času spreminja, nosi pečat ljudomilega značaja mladega cesarja.

Kurat Jakob Fink. V petek, dne 20. aprila, je ob 5. uri popoldne umrl, od kapi zadet, previden s sv. zakramenti za umirajočega, kurat v mariborski moški kaznilnici preč. g. Jakob Fink. Rajni je bil rojen dne 20. februarja 1870 v Žičah, šekanijske konjiske, v mašnika posvečen dne 25. julija 1896. Kot kaplan je služboval v Vitanju, v Pišecah, Selnici ob Dravi, pri Sv. Martinu pri Vurbergu, pri Sv. Petru pod Sv. gorami in v Zalcu do leta 1906, ko je bil imenovan za e. kr. kurata v mariborski moški kaznilnici. Tukaj se je v svojem težavnem poklicu mnogo trudil s plemenitim namenom, da bi tiste, ki so na življenjskem potu s svojimi dejanji pri-